

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3864

гр. София, 14.05.2013 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15
състав**, в закрито заседание на 14.05.2013 г. в следния състав:
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

като разглежда дело номер **10728** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 248 от ГПК вр. чл. 144 АПК.

С постъпила на 28.03.2013 г. частна жалба процесуалният представител на ответника заявява недоволство и претендира отмяна на решение № 1631/ 11.03.2013 г. по адм. дело № 10728/ 2012 г. само в частта му относно разноските. Аргументира се с частичната основателност на иска; с прекомерността на заплатеното от ищеца на адв. Д. възнаграждение, с липсата на фактическа или правна сложност на спора, разгледан в едно открито съдебно заседание, в което не са събрани доказателства.

Становище по искането не е ангажирано.

Съгласно чл. 248, ал. 1 от ГПК вр. чл. 144 АПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Искането за изменението му в частта за разноските, съдържащо се в частната жалба, е предявено на 28.03.2013 г., преди да е изтекъл срокът по чл. 248, ал. 1 от ГПК и е допустимо.

Съдът разполага с правомощието да измени постановеното решение в частта му за разноските, но само когато при направено искане е допуснал грешка или пропуск да ги присъди. В процесуалната доктрина е възприето разбирането, че произнасянето относно отговорността за разноски може да бъде изменено не само при явни фактически грешки, но и поради грешки във фактическите констатации и правните изводи на съда, въз основа на които той е изградил произнасянето си.

Разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК предписва, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 ЗАдв. Граматическото тълкуване на нормата

/употребата на глагола „може“/ показва, че съдът е властен да прецени дали да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част.

Размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента и следва да е справедлив, обоснован и не по-нисък от предвидения в наредбата на Висшия адвокатски съвет за съответния вид работа. Това означава, че нормативно определен е само минималният размер на адвокатските възнаграждения. Определянето на размера на адвокатското възнаграждение е обусловено от договора, сключен между К. и адв. Д. и процесуалната активност на пълномощника на жалбоподателя. Наредба № 1/ 09.07.2004 г. за минималния размер на адвокатските възнаграждения е приета въз основа на законова делегация, регламентираща правото на органите на адвокатурата за определят минималните размери на адвокатските възнаграждения. Дори да се приеме, че законова делегация същите да определят размер на възнагражденията в хипотезите на чл. 78, ал. 5 ГПК няма, респ. че правилото на § 2 ДР на Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения не следва да се прилага, заплатеното от К. възнаграждение по договора за правна защита и съдействие, сключен с адв. Д. на 13.11.2012 г. е обосновано и съответства на критериите на справедливостта. Претенцията за обезщетение е заявена едновременно с оспорване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. Актът, с който е отменен незаконосъобразният акт, е влязъл в сила на 29.10.2012 г., а обезщетение е заплатено на 17.12.2012 г. Следователно с извънпроцесуалното си поведение ответникът е станал причина за образуване на делото – арг. чл. 78, ал. 2 ГПК

Ръководен от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на процесуалния представител на министъра на вътрешните работи за изменение на решение № 1631/ 11.03.2013 г. по адм. дело № 10728/ 2012 г. в частта му относно разноските.

Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: